

Sygn. akt V U 1759/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Opolu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Witold Kozłowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Polewka

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r. w Opolu

sprawy J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania wnioskodawcy

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 12 czerwca 2015 roku

nr (...)

Oddala odwołanie

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. J. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 17.06.2015 r. odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Odwołujący wskazał, iż jego choroba zawodowa powstała już w trakcie jego pracy w Hucie (...) w O.. Następnie zachorował na zwyrodnienie stawów kolanowych jak również stawów biodrowych i barkowych. Zaczął cierpieć także na zwyrodnienie kręgosłupa dolnego i szyjnego oraz cukrzycę. Podniósł ponadto, że od wielu lat cierpi na niewydolność nerek. Jego słuch jest bardzo słaby, gdyż słyszy tylko jednym uchem- lewym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o oddalenie powyższego odwołania. Organ rentowy wskazał, iż odwołujący w dniu 08.04.2015 r. złożył wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, która została stwierdzona przez Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w O. decyzją z dnia 06.11.2008 r. Organy orzecznicze ZUS stwierdziły, iż wnioskodawca jest trwale całkowicie niezdolny do pracy, jednakże niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową. Z tych przyczyn organ rentowy wydał decyzję odmowną. Ponadto organ zaznaczył, iż przed Sądem Okręgowym w Opolu toczyło się już postępowanie dotyczące decyzji odmawiającej ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Postępowanie to (sygn. akt VU 553/09) zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem oddalającym odwołanie wnioskodawcy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. J., ur. (...) pracował jako formierz ręczny, spawacz, suwnicowy (9 lat), wybijacz odlewów. W okresie od 15.04.1988 r. do 31.10.1998 r. zajmował się kuciem ręcznym w kuźniach przemysłowych oraz obsługą młotów mechanicznych na stanowisku kowala z Hucie (...) w O.. (...) chorób zawodowych w czasie badań w 1998 i 1999r. nie rozpoznała zawodowego ubytku słuchu.

Dowód :orzeczenie z 19.12.2001r. w aktach OL tom I

Wnioskodawca pobierał w okresie od 23.12.1999 r. do 20.04.2000 r. świadczenie rehabilitacyjne w związku ze schorzeniami kręgosłupa. Poczynając od dnia 07.07.2000 r. wnioskodawca był zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w O..

J. J. od 01.10.2000 r. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał wówczas u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego, bólowy zespół kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe stawu kolanowego i biodrowego, nadciśnienie tętnicze, otyłość znacznego stopnia, nie stwierdzono znacznego ubytku słuchu..

W 2001 r. rozpoznało u wnioskodawcy obustronny ubytek słuchu o charakterze mieszanym o wielości odpowiednio UP- 77 dB, UL – 64 dB. Brak było jednak podstaw do stwierdzenia u niego choroby zawodowej narządu słuchu i postępowanie administracyjne w tym zakresie toczyło się od 2001r. do 6.11.2008r.

Wnioskodawca w okresie od 10.03.2002 r. do 02.04.2002 r. przeszedł rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS w związku z rozpoznanym zwyrodnieniem stawów biodrowych oraz kręgosłupa lędźwiowego z upośledzeniem chodu nieznacznego stopnia. Chorobami współistniejącymi było zwyrodnienie stawów kolanowych, biodrowych w przebiegu otyłości, nadciśnienie tętnicze, cysta nerki, otyłość olbrzymia.

Wnioskodawca od 01.07.2004 r. do 31.05.2015r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał wówczas u wnioskodawcy wielopoziomą dyskopatię z zespołem bólowym kręgosłupa, połączoną z olbrzymią otyłością oraz zmianami zwyrodnieniowymi stawów biodrowych i kolanowych ze znacznym upośledzeniem chodu. Ponadto Lekarz orzecznik ZUS stwierdził u wnioskodawcy obustronny niedosłuch oraz nadciśnienie tętnicze.

Decyzją z dnia 06.11.2008 r. Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w O. stwierdził u J. J. chorobę zawodową – uszkodzenie słuchu wywołane działaniem hałasu. Organ uznał, iż niewielki ubytek słuchu rozpoznany w 1999 r., wynoszący 13 dB w uchu prawym i 11 dB w lewym uchu został spowodowany działaniem hałasu w środowisku pracy. Organ wskazał, iż istniejący wtedy stan słuchu, charakteryzujący się znacznym ubytkiem, wynoszącym 60 dB w uchu prawym i 63,3 dB w uchu lewym nie jest w 100% związany z wykonywaną wcześniej pracą w hałasie.

Dowód: decyzji (...) w O. k.7 a.r.

Decyzja powyższa została wydana po czterech wyrokach WSA w Opolu, którymi uchylano decyzje odmawiające ustalenia wnioskodawcy choroby zawodowej.

Wnioskodawca swój pierwszy wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową złożył w dniu 13.11.2008 r. tj. po uzyskaniu decyzji stwierdzającej chorobę zawodową.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z 23.01.2009 r. uznał, iż wnioskodawca jest co prawda całkowicie niezdolny do pracy, lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową. Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał u wnioskodawcy zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe stawów kręgosłupa i kończyn dolnych z umiarkowanym

ograniczeniem zdolności lokomocyjnych. Lekarz stwierdził, iż schorzeniem limitującym zdolność do pracy jest dysfunkcja ruchowa a nie słuchowa.

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 24.02.2009 r. także uznała, iż wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy, lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową. Rozpoznano u wnioskodawcy niedosłuch obustronny niewielkiego stopnia pochodzenia zawodowego, nieupośledzający społecznej wydolności słuchu.

Decyzją z dnia 02.03.2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Wnioskodawca wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Wyrokiem z dnia 03.09.2009 r. Sąd Okręgowy w Opolu (sygn. akt VU 553/09) oddalił odwołanie wnioskodawcy. Wnioskodawca nie złożył apelacji od powyższego orzeczenia. Wyrok uprawomocnił się.

W przedmiotowej sprawie swoją opinię wydał biegły sądowy z zakresu otolaryngologii. Biegły rozpoznał u wnioskodawcy obustronny niedosłuch czuciowo- nerwowy o bardzo znacznym stopniu, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, stawów biodrowych i kolanowych, cukrzycę oraz chorobę nadciśnieniową. Biegły wskazał wówczas, iż w ostatnich latach słuch wnioskodawcy pogorszył się, ale z audiogramu z 1999 r. wynika, że ubytek słuchu był niewielki i nie upośledzał społecznej sprawności słuchu. Wnioskodawca po 1999 r. pozostawał poza dalszym oddziaływaniem hałasu. Mimo to niedosłuch pogarszał się. Jednakże pogłębienie się niedosłuchu zostało spowodowane licznymi schorzeniami współistniejącymi u wnioskodawcy – cukrzycą, chorobą nadciśnieniową, zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa szyjnego. Tym samym choroba zawodowa w postaci zawodowego pohałasowego uszkodzenia słuchu nie miała wpływu na zdolność do pracy wnioskodawcy. Ponadto w sprawie opinie wydał również drugi biegły sądowy z zakresu otolaryngologii, rozpoznając u wnioskodawcy obustronny trwały ubytek słuchu czuciowo- zmysłowego w stopniu głębokim oraz szumy uszne w wywiadzie. Biegła wskazała, iż J. J. był narażony na hałas ponadnormatywny w okresie pracy od 1988 r. do 1999 r. Od czasu zakończenia pracy, tj. przez około 10 ostatnich lat nastąpiła znaczna progresja niedosłuchu, lecz bez związku z narażeniem zawodowym. Wnioskodawca obustronnie zaprotezowany przy wspomaganie odczytywaniem mowy z ust funkcjonuje jako osoba z wydolnym społecznie słuchem, co świadczy o znacznym stopniu zaadoptowania do istniejącej niepełnosprawności. Biegła sądowa uznała, iż istniejące naruszenia sprawności organizmu w postaci uszkodzenia narządu słuchu, nie dają podstawy do uznania go za niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową. W przypadku wnioskodawcy przeciwskazana jest jedynie praca w hałasie ponadnormatywnym, przy maszynach w ruchu i z sygnalizacją dźwiękową.

W dniu 08.04.2015 r. J. J. złożył ponownie wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Do wniosku dołączył jedynie aktualne zaświadczenie o stanie zdrowia.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 13.05.2015 r. rozpoznał u wnioskodawcy niedosłuch odbiorczy znacznego stopnia ucha lewego, głuchotę ucha prawego, niewydolność nerek, cukrzycę, nadciśnienie tętnicze, otyłość, zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych i kolanowych oraz stan po endoprotezoplastyce stawów kolanowych. Uznał, iż wnioskodawca jest trwale całkowicie niezdolny do pracy, lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową.

W związku ze złożonym sprzeciwem sprawę rozpoznała Komisja Lekarska ZUS, która orzeczeniem z dnia 12.06.2015 r. stwierdziła, iż wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy, jednakże owa niezdolność nie pozostaje w związku z chorobą zawodową. Komisja Lekarska ZUS rozpoznała u wnioskodawcy niedosłuch odbiorczy znacznego stopnia lewego ucha - oprotezowany, głuchotę prawego ucha, niewydolność nerek , cukrzycę, nadciśnienie tętnicze, otyłość prostą, zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych i kolanowych, stan po endoprotezoplastyce stawów kolanowych.

Decyzją z dnia 17.06.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Dowód:akta organu rentowego:

- świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 18,
- zaświadczenie z Państwowego Urzędu Pracy w O. k. 7,
- decyzja Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w O. k. 7,
- decyzja ZUS o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego z dnia 23.02.2000 r. k. 61,
- decyzja ZUS o przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z dnia 31.10.2000 r. k. 40,
- orzeczenie lekarskie z dnia 19.12.2000 r. brak oznaczenia karty,
- informacja o przebytej rehabilitacji w ramach prewencji rentowej ZUS z dnia 02.04.2002 r. brak oznaczenia karty,
- decyzja ZUS o przyznaniu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z dnia 03.06.2004 r. k. 109,
- wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy z dnia 13.11.2008 r. k. 6,
- decyzja ZUS z dnia 02.03.2009 r. k. 23,
- wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy z dnia 08.04.2015 r. k. 43,
- orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 13.05.2015 r. ,
- orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 12.06.2015 r.,
- decyzja ZUS z dnia 17.06.2015 r. brak oznaczenia karty,

dokumentacja orzeczniczo- lekarska T 1:

- opinia lekarska z dnia 18.10.2000 r. brak oznaczenia karty,
- opinia lekarska z dnia 28.05.2004 r. brak oznaczenia karty,

dokumentacja orzeczniczo- lekarska T 2:

- opinia lekarska z dnia 23.01.2009 r.,
- opinia lekarska z dnia 24.02.2009 r. k 26,
- opinia lekarska z dnia 13.05.2015 r. k. 100,
- opinia lekarska z dnia 12.06.2015 r. k. 104.

akta sądowe sygn. VU 553/09:

- wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 03.09.2009 r. k. 44,
- opinia biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii z dnia 20.04.2009 r. k. 12-13,
- opinia biegłej sądowej z zakresu otolaryngologii z dnia 26.05.2009 r. k. 29-31.

Aktualnie u wnioskodawcy rozpoznano:

- głuchotę ucha prawego;
- głęboki niedosłuch czuciowo – nerwowy ucha lewego;
- społeczną głuchotę obustronna;
- cukrzycę t. II;
- niewydolność nerek w trakcie dializoterapii;
- chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych i biodrowych;
- stan po endoprotezowaniu stawów kolanowych.
- nadciśnienie tętnicze znacznego stopnia

Pogłębienie się niedosłuchu po zaprzestaniu działania hałasu zostało spowodowane licznymi poważnymi współistniejącymi chorobami, przede wszystkim cukrzycą, chorobą nadciśnieniową oraz zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa szyjnego. Wnioskodawca jako osoba społecznie głucha nie może pracować w zawodzie kowala i innych zawodach odlewniczych. Wnioskodawca nie utracił zdolności do pracy w wyuczonych zawodach w związku ze skutkami choroby zawodowej. Utrata słuchu na poziomie 12-15 dB jest przeciwwskazaniem do pracy w hałasie, ale nie stanowi przeciwwskazania do pracy w przemyśle metalowym. Przyczyną znacznej głuchoty obecnie są inne schorzenia tj. zła praca nerek, cukrzyca, nadciśnienie tętnicze oraz starzenie się organizmu. Zaprzestanie pracy w hałasie powinno zatrzymać proces pogarszania się słuchu. Stan słuchu w okresie od 2009 r. do 2015 r. jest podobny.

Dowód:

akta sądowe:

- opinia biegłej sądowej z zakresu laryngologii z dnia 16.11.2015 r. k. 31-32,

e-protokół:

- zeznania biegłej sądowej H. R. na rozprawie w dniu 17.12.2015 r.
- badanie słuchu z 2015r. w aktach OL tom II

Aktualnie wnioskodawca pobiera emeryturę wcześniejszą poczynając od 1.04.2015r.

Dowód: akta emerytalne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz.U. z 2015r., poz. 1242.), z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Według treści art. 17 ust. 1 wskazanej ustawy, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

W myśl przepisu art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z ust. 2 art. 17 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych określa pojęcie osoby niezdolnej do pracy i w jej rozumieniu jest to osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W świetle art. 13 cytowanej ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Trwała niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś okresową niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej istnieją rokowania odzyskania zdolności do pracy.

Natomiast przepis art. 59 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy stanowi, iż osobie, która spełniła warunki do przyznania renty z tytułu choroby zawodowej, przysługuje renta stała - jeżeli niezdolność do pracy jest trwała, bądź renta okresowa - jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa, przy czym renta okresowa przysługuje przez okres wskazany w decyzji organu rentowy.

Ponadto należy przytoczyć treść art. 365 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

W myśl art. 366 k.p.c. wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami.

Okolicznością sporną w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy J. J. jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. Ubezpieczony zatem winien w niniejszym postępowaniu wykazać, że stwierdzona u niego w 2008 r. choroba zawodowa - uszkodzenie słuchu wywołane działaniem hałasu powoduje niezdolność do pracy.

Nie można uznać, że stwierdzona orzeczeniem Państwowej Inspekcji Sanitarnej choroba zawodowa automatycznie uprawnia do świadczenia w postaci renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Należy podkreślić, iż sam fakt stwierdzenia choroby zawodowej nie oznacza, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy w związku z tą chorobą zawodową. Niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową jest osoba, która z powodu naruszenia sprawności organizmu w związku z chorobą zawodową całkowicie albo w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Stwierdzenie tej niezdolności poza aspektem biologicznym wymaga analizy wpływu na zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Pojęcie kwalifikacji zawodowych nie jest jednak ograniczone ani do dotychczasowego charakteru pracy, ani do zawodu czy specjalizacji uzyskanej w wyniku nauki, ale należy je rozumieć szerzej, jako wynikające nie tylko z formalnego wykształcenia, lecz również z doświadczenia i praktyki zawodowej, które bez potrzeby przekwalifikowania zawodowego pozwalają podjąć pracę w innych warunkach

i na innym stanowisku niż dotychczas (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 maja 2008 r., I UK 359/07, OSNP 2009/17-18/234). Ustalenie zachowanej zdolności do pracy (określenie stopnia utraty zdolności do pracy) uwzględniać musi możliwość wykonywania porównywalnych pod względem poziomu posiadanych kwalifikacji określonych rodzajów prac ze względu na ich cechy wspólne, umożliwiające wykorzystanie dotychczasowych kwalifikacji i umiejętności oraz prac, które ubezpieczony może wykonywać po przekwalifikowaniu zawodowym, o ile jest ono możliwe, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 maja 2012 r., I UK 435/11.

Dla ustalenia tego rodzaju przesłanki konieczne stało się zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu otolaryngologii dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy powstałą na skutek choroby zawodowej tj. uszkodzenia słuchu spowodowanego hałasem. U wnioskodawcy rozpoznano głuchotę ucha prawego, głęboki niedosłuch czuciowo – nerwowy ucha lewego, społeczną głuchotę obustronna, cukrzycę t. II, niewydolność nerek w trakcie dializoterapii, chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych i biodrowych, stan po endoprotezowaniu stawów kolanowych. W tym miejscu należy wskazać, że art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych stanowi o istocie renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie norm tej ustawy wskazując na konieczność wykazania, iż niezdolność jest skutkiem choroby zawodowej. W orzecznictwie przyjmuje się, iż wspomniany wymóg zachodzi wówczas gdy choroba zawodowa jest istotną przyczyną ustalonej częściowej czy całkowitej niezdolności do pracy rozumianą w ten sposób, iż bez uszczerbku na zdrowiu spowodowanego przez chorobę zawodową niezdolność do pracy nie wystąpiłaby. Tego typu związek przyczynowo-skutkowy występuje zarówno wtedy, gdy choroba zawodowa sama w sobie stanowi o niezdolności do pracy jak i wtedy, gdy bez uszczerbku na zdrowiu, który ona wywołuje niezdolność do pracy nie powstałaby (tak między innymi w wyrokach Sądu Najwyższego z dat: 9 grudnia 2008 roku w sprawie sygn. akt I UK 147/08 opublikowanego w OSNP 2010/11-12/145 czy z 26 listopada 2014 roku w sprawie sygn. akt II UK 65/14 opublikowanego w Lex nr 1567482). Wnioskodawca po 1999 r. pozostawał poza dalszym oddziaływaniem hałasu. Biegła sądowa jednoznacznie wskazała, iż pogłębienie się niedosłuchu spowodowane jest licznymi poważnymi współistniejącymi chorobami, przede wszystkim cukrzycą, chorobą nadcisnieniową oraz zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa szyjnego. A zatem dalsze pogarszanie się narządu słuchu, które spowodowało głuchotę nie było spowodowane stwierdzoną chorobą zawodową na mocy decyzji Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w O. z dnia 06.11.2008 r. Było ono związane z innymi schorzeniami, które przyczyniły się w znacznym stopniu do znacznej głuchoty odwołującego. Zatem nie można uznać, iż choroba zawodowa wywołuje choćby częściowa niezdolność do pracy w przypadku wnioskodawcy.

W roku 1999 stwierdzono u wnioskodawcy ubytek słuchu na poziomie 11-13 dB, tego rodzaju poziom ubytku nie powoduje społecznej głuchoty i nie wymaga używania aparatu słuchowego. Uniemożliwiał on jedynie dalszą pracę w charakterze kowala młotów przemysłowych. Wnioskodawca zachował zdolność do pracy w posiadanych zawodach spawacza, czy też operatora suwnicy, które wykonywał przez okres kilku lat. Jak wynika z opinii biegłej sporządzonej w niniejszej sprawie i opinii biegłych sądowych wydanych w 2009r. znaczny ubytek słuchu na poziomie 64-77 dB stwierdzony w 2001r. nie jest wynikiem choroby zawodowej, a powstał na skutek wieloletniego znacznego nadciśnienia tętniczego, cukrzycy, choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa szyjnego i przyspieszonego starzenia się organizmu wnioskodawcy. Tego rodzaju wnioski sformułowali biegli sądowi w 3 opiniach wydanych na podstawie badań bezpośrednich, badań audiometrycznych i dokumentacji leczenia z lat 1998-2015r. powołanej w opinii.

W ocenie Sądu analizowana opinia stanowi rzeczowe i wartościowe źródło ustaleń faktycznych w sprawie. Na tej podstawie Sąd dokonał oceny zdolności do pracy odwołującego w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową - niedosłuchem. Biegła jest specjalistką w swojej dziedzinie, legitymuje się wiedzą medyczną z zakresu schorzenia rozpoznawanego u odwołującego, posiada bogate doświadczenie zawodowe oraz zapoznała się z dokumentacją medyczną dotyczącą wnioskodawcy. W sposób przekonujący przedstawiła uzasadnienie rozpoznania oraz logicznie odpowiedziała na postawione w tezie dowodowej pytania. Szczegółowo wyjaśniła swoją opinię w zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 21.12.2015r. Jej opinia była identyczna z opinią (...) laryngologów wydaną w 2009r.

Należy zaznaczyć, iż wnioskodawca swój pierwszy wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową złożył w dniu 13.11.2008 r. Organ rentowy decyzją z dnia 02.03.2009 r. odmówił J. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Wnioskodawca wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Wyrokiem z dnia 03.09.2009 r. Sąd Okręgowy w Opolu

(sygn. akt VU 553/09) oddalił odwołanie wnioskodawcy. Wnioskodawca nie złożył apelacji od powyższego orzeczenia. Wyrok uprawomocnił się. W tym miejscu należałoby wskazać na aspekt mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia sądu w kontekście kolejnego odwołania do sądu o to samo świadczenie rentowe. Moc wiążąca orzeczenia (art. 365 § 1 k.p.c.) może być rozważana tylko wtedy, gdy rozpoznawana jest inna sprawa niż ta, w której wydano poprzednie orzeczenie oraz gdy kwestia rozstrzygnięta innym wyrokiem stanowi zagadnienie wstępne. Moc wiążąca prawomocnego orzeczenia sądu charakteryzuje się dwoma aspektami. Pierwszy z nich odnosi się tylko do faktu istnienia prawomocnego orzeczenia. Ten aspekt występuje, gdy w poprzednim postępowaniu, w którym zapadło prawomocne orzeczenie, nie brała udziału choćby jedna ze stron nowego postępowania, a nie jest ona objęta prawomocnością rozszerzoną. Nie można bowiem takiej strony obciążać dalszymi skutkami wynikającymi z prawomocnego orzeczenia. Drugi aspekt mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia jest określony, jako walor prawny rozstrzygnięcia (osądzenia) zawartego w treści orzeczenia. Jest on ściśle związany z powagą rzeczy osądzonej (art. 366 § 1 k.p.c.) i występuje w nowej sprawie pomiędzy tymi samymi stronami, choć przedmiot obu spraw jest inny. W nowej sprawie nie może być wówczas zastosowany negatywny (procesowy) skutek powagi rzeczy osądzonej, polegający na niedopuszczalności ponownego rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Występuje natomiast skutek pozytywny (materialny) rzeczy osądzonej, przejawiający się w tym, że rozstrzygnięcie zawarte w prawomocnym orzeczeniu (rzecz osądzona) stwarza stan prawny taki, jaki z niego wynika. Sądy rozpoznające między tymi samymi stronami nowy spór muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym, wcześniejszym wyroku, a więc w ostatecznym rezultacie procesu uwzględniającym stan rzeczy na datę zamknięcia rozprawy. Taka jest treść prawomocnego orzeczenia, o którym stanowi art. 365 § 1 k.p.c., a więc treść wyrażonej w nim indywidualnej i konkretnej normy prawnej. A zatem w kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się ta sama kwestia, nie może być ona już ponownie badana. Związanie orzeczeniem oznacza zatem zakaz dokonywania ustaleń sprzecznych z uprzednio osądzoną kwestią, a nawet niedopuszczalność prowadzenia w tym zakresie postępowania dowodowego (zob. postanowienie SN z 24.06.2015r., III UK 198/14, LEX nr 1790947). W ocenie Sądu prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 03.09.2009 r. (sygn. akt VU 553/09) oddalający odwołanie wnioskodawcy od decyzji odmawiającej przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową odniósł skutek rzeczy osądzonej. Prawomocność materialna w obu aspektach, tj. pozytywnym, określonym w art. 365 k.p.c., oraz negatywnym, określonym w art. 366 k.p.c., jest uwzględniana przez sądy z urzędu i nie podlega dyspozycji stron. W odniesieniu do sytuacji uregulowanej w art. 365 § 1 k.p.c. postępowanie w sprawie pomiędzy tymi samymi stronami może się toczyć wobec braku tożsamości przedmiotowej żądania bowiem wydano nową decyzję. Jedyne co do kwestii mającej charakter prejudycjalny rozstrzygniętej już w prawomocnym wyroku, zarówno postępowanie dowodowe, jak również dokonywanie samodzielnych ocen prawnych przez sądy jest bezprzedmiotowe ze względu na normę wynikającą z art. 365 § 1 k.p.c. przewidującą związanie sądów stanowiskiem wyrażonym w prawomocnym wyroku. Uwzględnienie tej normy w innym postępowaniu następuje w ocenie materialnoprawnej kwestii prejudycjalnej rozstrzygniętej już w prawomocnym wyroku wydanym w postępowaniu z udziałem tych samych stron. Ocena ta, która nie może być inna niż w prawomocnym wyroku, wiąże wszystkie sądy, w tym także Sąd Najwyższy. Wnioskodawca odwołując się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 17.06.2015 r. nie przedłożył żadnych nowych dokumentów dot. skutków ustalonej choroby zawodowej i w konsekwencji należało przyjąć, iż kwestia niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym, wcześniejszym wyroku tj. w wyroku z dnia 03.09.2009 r. (sygn. akt VU 553/09). Wówczas to biegły sądowy z zakresu otolaryngologii jednoznacznie stwierdził, iż od czasu zakończenia pracy, tj. przez około 10 ostatnich lat nastąpiła znaczna progresja niedosłuchu, lecz bez związku z narażeniem zawodowym. Już wtedy biegły sądowy uznał, iż pogłębienie się niedosłuchu zostało spowodowane licznymi schorzeniami współistniejącymi u wnioskodawcy – cukrzycą, chorobą nadcisnieniową, zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa szyjnego. Biegła sądowa uznała, iż istniejące naruszenia sprawności organizmu w postaci uszkodzenia narządu słuchu, nie dają podstawy do uznania go za niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową. Zatem ustalenie to było dla Sądu wiążące.

W poprzednim postępowaniu Sąd Okręgowy uznał, iż wobec braku związku przyczynowego między skutkami choroby zawodowej, a aktualnym stanem zdrowia, który niewątpliwie powoduje całkowitą niezdolność do pracy nie jest możliwe przyznanie prawa do renty w związku z chorobą zawodową.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, iż wnioskodawca nie jest choćby częściowo niezdolny do pracy z powodu skutków chorób zawodowych, a zatem odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W szczególności dowolne są twierdzenia wnioskodawcy łączące zaawansowanie schorzenia stawów biodrowych, kolanowych, kręgosłupa, nerek i cukrzycę z stwierdzoną chorobą kręgosłupa. Jak stwierdzili biegli sądowi schorzenia te w żadnym wypadku nie mogą być łączone z niewielkim uszkodzeniem słuchu powstałym w czasie zatrudnienia w Hucie. Tego rodzaju wniosek można wysnuć również z wiedzy powszechnej jaką posiada Sąd.

W przekonaniu Sądu zawodowe uszkodzenie słuchu spowodowało jedynie utratę zdolności wnioskodawcy do pracy w zawodzie kowala. Wnioskodawca posiada jeszcze umiejętności spawacza, suwnicowego, które nie wymagają zachowania pełnej sprawności słuchu. Obecnie głuchota, która uniemożliwia niewątpliwie pracę we wszystkich zawodach nie jest związana w żadnym stopniu z stwierdzoną chorobą zawodową, co jednoznacznie ustalono na podstawie opinii biegłej.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.